

Dosarul nr. 2r-686/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Dimitriu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Andriana Roșca, reprezentată de avocatul Valentin Barba,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andriana Roșca împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la apărarea drepturilor de consumator, încasarea penalității, obligarea transmiterii dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de Andriana Roșca reprezentat de avocatul Valentin Barba,

c o n s t a t ă:

La 27 aprilie 2019, Andriana Roșca s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Kirsan Com”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la apărarea drepturilor de consumator, încasarea penalității, obligarea transmiterii dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Andriana Roșca împotriva SRL „Kirsan Com”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la apărarea drepturilor de consumator, încasarea penalității, obligarea transmiterii dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Andriana Roșca în beneficiul SRL „Kirsan Com”, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 8 000 lei.

La 8 august 2019, Andriana Roșca, fiind reprezentată de avocatul Valentin Barba, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și adoptarea unei hotărâri noi de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Andriana Roșca, reprezentat de avocatul Valentin Barba, din motiv că cererea de apel a fost depusă înafara termenului legal iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

La 25 octombrie 2019, Andriana Roșca, fiind reprezentată de avocatul Valentin Barba, a declarat recurs împotriva încheierii din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și restituirea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În acest sens, reprezentantul recurenteii a indicat că până la primirea dispozitivului hotărârii, adică până la data de 27 iulie 2019, nu a putut să o conteste cu apel din motiv că nu cunoștea care a fost hotărârea instanței de fond.

La adresările sale în cancelaria instanței, nu a primit un răspuns despre soluția adoptată, aceasta nefiind publicată nici pe sit-eul instanței.

Abia din momentul recepționării prin poștă a hotărârii, și numai după ce a făcut cunoștința cu aceasta a considerat necesar de a o ataca.

Reprezentantul recurenteii a relatat că, în cererea de apel nemotivată nu a solicitat repunerea în termen pentru declararea apelului deoarece termenul nu a fost încălcat.

Consideră că legiuitorul prin art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă a subînțeles faptul prezentei în ședință la momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, nu însă și cazul în care partea, sau reprezentantul ei nu au cunoscut și nu au putut cunoaște de această hotărâre, la caz termenul de 30 zile începând a curge din momentul aducerii la cunoștință.

Astfel, a invocat că a depus cererea de apel într-un termen cât se poate de scurt, din momentul recepționării dispozitivului hotărârii.

Scopul lui nu a fost unul de tergiversare a examinării cauzei în apel sau de tergiversare a rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești, ci doar exercitarea cailor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, reprezentantul recurenteii consideră că prin restituirea cererii de apel, pe motivul nesolicitării repunerii în termen, care de fapt nu a fost omis, instanța de apel încalcă dreptul Andrianei Roșca la un proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 CEDO, or, prin restituirea cererii de apel, reclamanta nu se poate folosi de toate căile de atac pentru obținerea unei hotărâri imparțiale.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele dosarului atestă că copia încheierii contestate a fost expediată în adresa participanților la proces la 9 octombrie 2019 (f.d. 175), însă date care să ateste recepționarea acesteia de către recurentă și reprezentantul acesteia lipsesc.

Din aceste motive, Colegiul consideră că recursul declarat la 25 octombrie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3

judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură or să încheie un ansamblu de acte.

Art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În conformitate cu art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege or stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, din actele dosarului rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 27 iunie 2019.

Deci, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 28 iunie 2019, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe, și a expirat la 29 iulie 2019, termenul limită pentru depunerea cererii de apel.

Andriana Roșca, fiind reprezentată de avocatul Valentin Barba, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 27 iunie 2019 doar la data de 8 august 2019, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, deoarece Andriana Roșca prin lege era obligat să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă la caz.

Colegiul notează că, în caz de omiterea a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 116 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în

ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La caz, însă este de observat că reprezentantul apelantei Andriana Roșca, avocatul Valentin Barba, în cererea de apel nemotivată nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, după cum a constatat și instanța de apel, care a considerat necesar să aplice sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de apel, în corespundere cu art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume, depunerea apelului în afara termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare.

În această privință, instanța de apel a explicat cu suficientă putere de convingere că cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a nu îndeplini în termen actul de procedură.

Deci, în speță este indubitabil că apelantul nu a solicitat repunerea în termen a apelului printr-o cerere formulată în condițiile art. 116 din Codul de procedură civilă, cu indicarea motivelor și probelor, în confirmarea imposibilității depunerii apelului în termenul legal.

Prin urmare, Colegiul reține ca fiind neîntemeiate argumentele invocate în recurs, din motiv că cererea de apel a fost depusă în afară termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

Totodată, instanța de recurs reține că în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, este cert că recurenta a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale și contrar prevederilor legale, nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

Articolele 113 alin. (1) și 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate expres prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Sanțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele invocate în cererea de recurs, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Andriana Roșca, reprezentată de avocatul Valentin Barba, și de a menține încheierea din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Andriana Roșca, reprezentată de avocatul Valentin Barba.

Se menține încheierea din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andriana Roșca împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la apărarea drepturilor de consumator, încasarea penalității, obligarea transmiterii dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh